

men fuld fradragsret for den indgående moms på 10 pct. I realiteten er der herved kun sket en omlægning af en tidligere omsætningsafgift, som hvilede på erhvervet.

Tyskland: En almindelig moms på 11 pct. — men hoteller og restauranter, der i 1967 havde en omsætning på under 60.000 DM, kan i stedet vælge en 4 pct. omsætningsafgift.

Frankrig: Turisthoteller svarer moms med 7 pct., medens andre hoteller svarer 15 pct. En sådan sondring vil det næppe være muligt at gennemføre i Danmark.

Kører man rundt i Danmark, møder man langs landevejene ustandselig skilte med: „rooms, Zimmer, chambre“. Denne form for udlejning af rum til overnatning er ikke belagt med moms, da disse udlejere ikke er underkastet bevrærterlovens bestemmelser under forudsætning af, at der ikke finder servering sted — ikke engang morgenmåltid må serveres. Om denne forudsætning holder stik, stiller vi os i højeste grad tvivlende overfor, bl. a. fordi kontrollen hermed er overordentlig vanskelig, men at der herved påføres erhvervet en stadig større og større konkurrence må anses for utvivlsomt.

B. De indenlandske turister:

Det må vist med rette kunne siges, at der er noget urimeligt i, at forretningsfolk, bl. a. handelsrejsende, på rejse her i landet skal betale moms for deres overnatning på hotellerne. Disse mennesker er ude i deres erhverv, og de er ikke ligestillet med andre, der har deres faste momsfri bopæl, hvorfra de kan passe deres gerning. Samme betragtning kan anlægges for de mange mennesker, der med videre uddannelse for øje på hoteller landet over deltager i kurser ofte uger ad gangen. Industri og håndværk samt etaterne indenfor stat og kommune er arrangører af mange sådanne kurser. Mange studerende i videre forstand er også henvist til at bo på hoteller under deres studieophold.

Med flyvetrafikkens enorme udvikling og den yderligere udvikling, som i de kommende år må imødeses, er konkurrencen fra de sydlige lande om vore indenlandske turister blevet enorm. Af mange forståelige grunde, godt klima, prisbillighed, oplevelsen i sig selv, vælger store dele af befolkningen at holde deres ferier sydpå.

Det er paradoksalt at tænke sig, at folk fra

en velfærdsstat rejser til lande, der absolut ikke er velfærdsstater for at opnå goder, som de ikke kan opnå hjemme. Men konkurrencen er en lammende kendsgerning, og det påfører Danmark en valutaudgift, der tilnærmelsesvis er lige så stor som vor turistvalutaandtægt. Vi vil mene, at det må være formålstjenligt at skabe bedre konkurrence-mæssige forhold også på dette område, så vi kan beholde en større del af vor indtjente valuta herhjemme.

I øvrigt kan vi ikke forstå, at man ikke kan belægge turistrejser til udlandet med en moms eller en moms lignende afgift.

Vi vil derfor henstille til det ærede udvalg at fjerne momsen på hotelværelser.

Kan man ikke følge os fuldt ud heri, vil vi henstille, at man indfører det samme system som i Sverige, således at der betales udgående moms med 12½ pct. af 50 pct. af hotelværelsesomsætningen ekskl. betjeningsafgiften, men således at fuld fradragsret for den indgående moms på 12½ pct. bevarer.

Skulle dette efter det ærede udvalgs mening heller ikke være gennemførligt, henstiller vi, at man fuldt ud fritager de udenlandske turister — herunder også skandinaver for moms, en ordning, som tilnærmelsesvis har været praktiseret i somrene 1967 og 1968.

Efter undersøgelser foretaget af os må vi skønne, at hotelmomsen indbringer statskassen ca. 25 mill. kr. årligt.

Som afsluttende bemærkninger vil vi gerne tilføje følgende:

Afviklingen af restaurantafgiften på stærke drikke er en hjælp for turismen, men for de udenlandske rejsebureauer, der for en stor del sælger vore hotelværelser, er priserne på disse af væsentligst betydning. Når samtidig henses til de tanker og planer, der i regeringskredse drøftes med henblik på i så vid udstrækning som muligt at skabe ensartede forhold indenfor Norden, synes det ikke heldigt, at Danmark indtager en særstilling med hensyn til moms på hotelværelser så meget desto mere, som Danmark i vid udstrækning danner indfaldsporten til Norden.

Vi kan naturligvis kun hilse med glæde, at regeringen påtænker at afskaffe restaurantafgiften på stærke drikke etapevis — med helt bortfald til 1. april 1971.